

ת"פ 67397/10 - מדינת ישראל נגד מאור מוזס - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

05 אוגוסט 2020

ת"פ 67397-10-18 מדינת ישראל נ' מוזס
בפני כב' השופט נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוז ליבת אוזלאי - נוכחת

בג"ד

הנאשם

מאור מוזס - נוכח ע"י ב"כ עוז מאיר לחן - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום המתווך, ביום 20.10.2018 בשעה 16:20, ברחוב חנה סנש באשדוד החזקן הנאשם על גופו חף חד.
2. במעמד ובנסיבות המתוירות לעיל, ובעקבות ויכוח שנתגלו בין הנאשם למטלון, השניים התקוטטו ביניהם.
3. מיד ובהמשך, פצע הנאשם את המטלון באמצעות החוף החד שהינו נשך קר, בכך שדקר את המטלון במותן שמאל, וכתוואה מכך נגרם למטלון חתך באורך 1 ס"מ, עמוק ומדምם, וכן חבלה בכליה השמאלית בדרגה 2, וכתוואה מכך נזקק המטלון לטיפול רפואי.
4. הנאשם הודה במינויו לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו, הורשע בעבירה של **פציעה כשבירין מזמין**, לפי סעיפים 335(א)(1)–לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
5. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסجيل בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עדמתה העונשית הינה למסר בפועל.
6. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקרים** ובוסף המליץ שירות המבחן להשית עליו ענישה בדמות מססר אשר ירצה בעבודות שירות. בගופם של התסקרים, עומד שירות המבחן, בין היתר, על קורות חייו וחיה משפחתו של הנאשם, מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה ועל הניסיונות הטיפוליים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקרים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.
7. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר התקבלה ביום 08.07.2020, עולה כי הנאשם כשיר פיזית ללא מגבלות רפואיות לביצוע עבודות שירות ואולם, לאור הצהרתו של הנאשם בפני הממונה במהלך הריאון שנערך לו כי במהלך השנה האחרונות הוא עשה שימוש יומיומי בסמים, וכי עבר קודם לריאון בפני הממונה צרך גראס (תוך שהעריך כי לו הייתה נלקחת ממנו דגימת שתן, היא הייתה מיניבה תוצאה חיובית, עם מצא סם בשתן), העירק הממונה על עבודות השירות, כי הנאשם אכן ראה פסול בצריכה יומיומית של סמים וכי אדם אשר עשה שימוש בסמים הינו בעל יכולת לשילטה מוגבלת למשעו, ועשוי לגלוות יכולות תפקוד נמוכות, ובכלל זה היעדרויות ואיוחרים בהגעה לעבודה. לאור כל האמור לעיל, מצא הממונה כי **הנאשם אינו מתאים להשמה במערך עבודות השירות**.

עמוד 1

טיעוני הצדדים (עיקרי דברים)

- .8. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשו של הנאשם, הערכיהם המוגנים שנפגעו כמו גם על תוכאותיהם הקשות; ועתר לקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-28 חודשים מאסר בפועל. בהמשך לכך, ומוביל להתעלם מכך כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסר זמן שיפוטי יקר, סבירה המאשימה כי לא מתקימים בעניינו שיקולי שיקום מצדיקים סטיה לכוונה מהמתחם עת הלה אינו מבטא לקיחת אחריות מלאה למשעו ולא נרתם מההילך הטיפולי, תוך שירותי המבחן התרשם מעלייה מרמת הסיכון הנשקפת הימנו. בסופו של דבר, המאשימה עתרה להשית על הנאשם ענישה המציה ברף הבינוי של המתחם, לצד מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות.
- .9. במסגרת הריאות לעונש מטעם ההגנה הוגשו המסמכים הבאים: חוות דעת מקליניקת "בחדרי הנפש" - מכון לפסיכיאטריה ויעוץ רגשי" (ג/1), שם נטען כי הנאשם החל להשתתף לאחרונה בשיעורים וטיפול פרטני לצורך קבלת עזרה רגשית וכן ברכישת כלים מקצועים לעתידו; ומכתב השחרור של המתalon מבית החולים מיום 22.10.2018 (ג/2).
- .10. לגופו של עניין, ההגנה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה ובפרט לכך שמדובר בנסיבות לא מתוכננים ואייפוליסיביים, לכך שעובר לפצעה התפתחה קטטה בין המתalon לנagit, וכך שהנזק שנגרם למATALON אינו מצוי ברף חומרה גבוהה. כמו כן, חלקה ההגנה על המתחם אותו הציגה המאשימה וטענה כי על מתחם העונש הולם במקרה הנדון לנوع החל מחודשים מאסר יכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל-10 חודשים מאסר בפועל. לעניין נסיבות העיטה, הפנתה ההגנה לנסיבותו האישיות של הנagit; לעברו הפלילי הנקיק; וכך שהנתagit הודה ביצוע העבירה, הביע חרטה על ביצועה, וחסר זמן שיפוטי יקר; לאורחו חייו הנורמטיבי; ולתהליך שעבר נתagit במסגרת שירות המבחן. לאור כל אלו עתרה ההגנה להשית על הנאשם ענישה המציה בתחום המתחם, לצד מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.
- .11. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחורה", מסר כי הבין את טעותו, כי הוא נמצא כוון במקום אחר ומעוניין לפתח דף חדש בחיוו.

דין והכרעה

- .12. בהתאם למתווה שקבע החוקן בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), בשלב הראשון בבית המשפט יקבע את מתחם העונש הולם; ולאחר מכן יגורר את העונש המתאים לנagit, תוך בדינה אם יש מקום לסתות מתחם העונש שנקבע או שמא יש לקבע את העונש בגדירו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] 05.08.2013)).
- .13. כאמור בסעיף 40ג(א) חוק העונשין, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, בערכיהם החברתיים שנפגעו תוצאה מביצועה, במידה הפגיעה בהם ובמידניות העיטה הנוגגת.
- .14. **בעצם ביצוע העבירה**, פגע הנאשם בסטנדרט התנהגות שנועד להגן על תחומי הביטחון, שלמות הגוף והכבד של כל פרט ביצירוף מפני תופעת האלים, לרבות זו הכרוכה בשימוש בנשק (חם או קר). מדובר בתופעה שהפכה לחוזן נפרץ במקומותינו, כאשר אזרחים, מוצאים עצם מותקפים, פעמים רבות על עניינים של מה בך, על ידי אותם ברioniים שלא נרתעים לישב סכסוכים בדרך אלימה ובכוח הזרוע. על בית המשפט להשיט לבו לתופעה זו, כמו גם לתופעת האלים באופן כללי, ולהילחם בה ביד קשה, וזאת באמצעות השתת עונשים מרתיעים (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתקה אינם בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש הולם).
- .15. בשים לב לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כפי שיפורט להלן, וביחד לאור אופייה של האלים שהופעלה מצדו של הנאשם, והנזקים הגופניים שנגרמו למATALON - סבורתני כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים,

מציה ברף שאינו נמור כלל ועיקר.

16. במסגרת בחינת **הניסיונות הקשורים בביצוע העבירה**, בית המשפט נותן דעתו לאופיה של האלימות שהופעלה על ידי הנאשם כלפי המתלוון. בעניין זה דעתו לכך שהנאשם ذكر את המתלוון בחפש חד (שלא פורש מהותו) במוחן שמאלי, וגרם לו לחתק באורך 1 ס"מ, עמוק ומדም, וכן לחבלה בcliffe, שהצריכה טיפול רפואי בבית החולים. כאן יוער, כי במסמך הרפואי שהגישה ההגנה (נ/2) נכתב כי למתלוון נגרמו הנזקים הבאים: **"בcliffe השמאלי בקוטב עליון לסרציה שטחית כ-5 מ"מ, ומהטומה סב-קפסולרית, ללא עדות לפגיעה במערכות המאספת. מתאים לסלרציה דרגה 2"**, וכי המתלוון אושפז במשך כימיים בבית החולים, ומצבו היה יציב. וה גם שניתן למדו מכך, כי למתלוון לא נגרמו נזקים ארוכי טוח (מהו גם שהמאשימה לא טענה אחרת), הרי שלא ניתן להתעלם מהນזק הפוטנציאלי שהוא טמון במעשו של הנאשם, ואין צורך להרחק לכת כדי להיווכח בתוצאות החמורות של שימוש בחפש חד (או בנסק קר אחר) לצורך ישוב סכסוכים, וכבר ה' דברים מעולם.
17. באשר לשיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, מעיון בעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי למעשה הפשעה קדם ויכוח ואף התקוטטות בין המתלוון לנאשם. והרי שעדין אין בכך כדי להצדיק במאומה את ביצוע העבירה החמורה שבוצעה על ידי הנאשם עת בחר לעשות דין לעצמו, וחילוף נקייה באמצעות לגיטימיים כגון שיח תרבותי או פניה לאנשי אכיפת החוק, תקף בברוטאליות את המתלוון באמצעות נשק קר ותו록 שהוא גורם לפציעתו. מנגד ולוקלה, בית המשפט שוקל את העובדה כי נדמה כי מעשו של הנאשם נעשו מתוך התפרצויות זעם ובבלי שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין לחת לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות בעידנא דritelחא, ובבלי שהערביין תכנן את הדברים מראש - מה שעדין אינו מחייב מחומרת, ובפרט במקרה העומד לפניו, כאשר הן נעשו תוך שימוש בנסק קר.
18. עוד יזכיר, כי מעובדות כתוב האישום לא עולה כי הנאשם נשא את החפש החד במטרה לפגוע באמצעותו במתלוון ונראה כי כאמור, מעשו נעשו מתוך התפרצויות ספרטנית ועל רקע הויכוח שנתגלו בין המתלוון והקטטה ביניהם. עם זאת, וה גם אם הנאשם לא התכוון לכך מראש, הרי שאינו נדרש להרחק לכת כדי להיווכח בתוצאות החמורות של שימוש בחפש חד (או בנסק קר אחר) לצורך ישוב סכסוכים, אשר יכול להוביל לאסון במקרים של מחלוקת, קטנות גדולות. במקרה הנדון הדברים אף צריכים להיאמר ביתר שאת, עת הנאשם הוכיח שאינו חושש להשתמש בחפש החד כדי לפגוע את המתלוון. הנה כי כן, נראה כי עצם התנהלות הנאשם וה策ידותו בחפש חד, גם אם לא למטרה ספציפית, העמידה את הנאשם בסיכון לשימוש בו והתנהלות זו מהוות פתח לתוצאות הקשות שהתרחשו בסופה של יום.
19. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוגאת**, סקירת פסקין הדין מלמדת כי בעניינים של נאים אשר הורשו בעבירה של פצעה כשבירין מזין, **בדרך כלל** נקבעו בעניינים מתחמי ענישה שתחילתם במאסר שיכול וירצה בעבודות שירות (ברף העליון) ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות הנעות סביב 24 חודשים. כך למשל, רואו, רע' פ' 16/16 9094 פיראש נעמי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (12.04.2018); ע'פ 16/4833 מלוקום ברמן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (05.01.2017); ע'פ ג' 43534-11-19 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' אברן סמולא (פורסם בנבו, 10.02.2020); ת"פ (שלום ב"ש) 51288-08-19 מדינת ישראל נ' דניאל רדצ'ינקו (פורסם בנבו, 19.02.2020; ת"פ (שלום טב) 18775-09-18 מדינת ישראל נ' זיאד אבו גאנם (פורסם בנבו, 21.11.2019); ת"פ (שלום רם) 37078-01-18 מדינת ישראל נ' שלி דהן (פורסם בנבו, 31.12.2019).
20. יוער, בסקירת הפסיכה שלעיל הפניתו למתחמי הענישה שנקבעו במקרים השונים, בעוד כי בריש העונשים שהוושטו בכל מקרה ומקורה, בגין המתחמים או מחוצה להם, הושפעו ממאפיינו האישיים והיחודיים של כל נאים ונאים. גם בנוגע למתחמי הענישה עצם, נהיר כי קיימים מקרים החורגים, לכאן או לכאן, מהמנעד האמור. וביחוד הדברים נכונים בכל הנוגע לעבירת הפשעה כשבירין מזין, שם מצינו לא אחת כי נקבעו מתחמי ענישה שתחילתם במאסר בשבים לב לתקופתו, אין ניתן לרצוי בעבודות שירות. לא "יפלא שכן הדבר, שכן CIDOU, מתחמי הענישה שנקבעים בכל מקרה ומקורה תלויים, בין היתר, בנסיבות הקשורות בביצוע

העבירה, כאשר ברוי למשל, כי אין דין פגיעה שנגרמת בעקבות הטעת בקובוק זכויות בפניים דין דקירה בבטן באמצעות סכין או דקירה באמצעות חפץ חד באחד מאברי הגוף החיוניים; ואין דין פגיעה שנגרמה לאדםומיות או לחותן עמוק ומדם דין פגיעה שנגרמה לחבלות מדומות רבות או לפגיעה ארוכות טוח והצריכה אשפוזים ממשיכים.

- ברוח הדברים האמורים, אציין כי אף לא הتعلמתי מהפסקה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר עשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך לדוגמה, בהפניו לפסיקה בער"פ **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 20.11.2014), טען בא כוח המאשימה כי בית משפט השלום בעניין זה קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-24 חודשים מאסר, כאשר בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה והשיט על הנאשם עונש של 12 חודשים מאסר, תוך שבית משפט העליון קבע כי ענישה זו הינה בתחום המתחם - ולא היא. עיין בפסקה זו מעלה, כי בית משפט השלום קבע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם הנע בין 6-12 חודשים מאסר, ואילו בערעור נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 9-24 חודשים מאסר. עוד יעיר, כי במקורה זה המדובר בנסיבות קשות יותר מאשר שלוו, תוך שהנאשם שם שבר בקובוק זכויות על פניו של המתлонן ולאחר מכןذكر באמצעותו את המתلونן בפניו. עוד אעיר, כי חלקה הגדול של הפסקה אליה הפנה ההגנה, כדוגמת רע"פ **4573/11 אודה לפידות נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 05.09.2011) ות"פ (מחוזי ת"א) **40144/03 אודה לפידות נ' אבטה אגנוו** (פורסם בנובו, 11.11.2003), ניתנו עבור תיקון 113 לחוק העונשין. בעניין זה יצוין, כי טוב יעשה הצדדים אם יקפידו להציג פסקי דין שניתנו בעת האחרונה, ובוואדי כאלה שניתנו לאחר תיקון 113 (וראו דבריה של כב' השופטת ג' שלו בעפ"ג (מחוזי באර שבע) **15-21819-05-05 יהודה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל**, 12.05.2015), ביחס לגזר דין שניתנו עבור תיקון 113, ואשר ולא ברור אם כו"ם הם היו מתישבים עם הוראותיו).

- על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים חמורים או מקלים ממנען הענישה אשר הוגז קודם לכך. הדבר אף טבעי הוא, שכן הענישה היא לעולם אינדיידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באրיתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 10/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנובו] (2015.06.08))). לעומת זאת עונשו של הנאשם כותרות העירות שבהן הוא הורשע, יש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה. כך גם, ממילא עליינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אף שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם יש考 בيت המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וგזרת הדין (וראו בעניין זה, ע"פ 13/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנובו] (25.06.2013)).

- כללים של דברים, לאחר שנתי דעתו לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם, לנسبות שנלו למבצע העבירה ולמединיות הענישה הנוהגת, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינווע בין 8 חודשים מאסר, שנייתן לרצותם בעבודות שירות, לפחות 20 חודשים מאסר בפועל.

ג. גזרת העונש המתאים לנאשם

- אשר לגזרת העונש המתאים לנאשם, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאין הקשור ב揆וץ העבירה, כפי שאלה מפורטות בסעיף 40*יא* לחוק העונשין.
- בעניין זה, בראש ובראשונה נתתי דעתו לעברו הפלילי הנקי של הנאשם. כן נתתי דעתו לעובדה כי הנאשם שהה פרק זמן לא מבוטל במעצר מאחריו סורג ובריח, ותקופה ממושכת נוספת תחת תנאים מגבלים. ברי כי הליכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבו העונש", אולם, יש להניח שהוא בכך כדי להציג עboro הנאשם את הפסול שבעשייו, ואף ניתן לשקלול זאת במסגרת סעיף 40*יא(3)* לחוק העונשין.
- עוד ולכלה, שקלلت את העובדה שהנאשם הודה במינויו לכתב האישום המתוקן, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר יותר את הצורך בהעדת המתلونן. כמו כן התרשםתי כי הגם שבתסקירות שירות המבחן שהוגש

- בעניינו של הנאשם ביום 07.04.2019, עלה כי הנאשם התקשה להתייחס לפגיעות שהסב, וכי הלה אוחז בעמדה קורבנית, הרוי שעדיין עולה מתקיר זה כי הנאשם הביע צער על מעשיו, וכי הוא אכן מעוניין כי הם יישנו.
27. כן נתתי דעתך לפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם אם יושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך, ולכך שהכלא זר לו (וראו בעניין זה, עפ"ג (מחוזי ב"ש) 20-02-64760 פואץ נ' מדינת ישראל (20.05.2020)).
28. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתិ בחשבן את גילו הצעיר של הנאשם, הן בעת ביצוע העבירה והן ימים. כזכור, הנאשם ביצע את העבירה עת היה בן 25 בלבד, ביום הנאשם בן 27 (יליד 1993) ואין חולק שהוא עשוי להשתיר לקבוצת "**הבריגים צעירים**". ברוי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בריר עיר" אנחנו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי הנאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקללה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבוגרות הוא נתון שבבוחלט יש להידרש אליו (ראו והשוו, עפ"ג מדינת ישראל נ' פלוני, נד(3) 685 (2000)).
29. כמו כן, לא הועלמתי מניסיונות חיו המורכבות של הנאשם, כפי שהדברים פורטו בתסקירם שירות המבחן, שיתכן כי היה בהן כדי להשפיע, ولو במקצת, על ביצוע העבירה. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו החביבים של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח יצרני ומשולב בשוק העבודה והעסקה. בעניין זה נתתי אף דעתך לאומר בתסקירם שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. וכך, בתסקיר הראשוני שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 07.04.2019, התרשם שירות המבחן כי ברקע לביצוע העבירה עומדים חשיפתו של הנאשם לגורםים עבריניים מילדותו, העדר גורמי תמייה, וקשייו של הנאשם בשליטה עצמית ומיתון תגבורותיו במצביוensus, תוך שיקום סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדיו. עם זאת, ולאחר שהנאשם ביטה בפני שירות המבחן רצון לנצל אורח חיים נורטטיבי, תוך שהשירות התרשם כי הנאשם מכיר בנטייתו האלימה, המליץ השירות כי הלה ישתלב בהליך טיפולי "יעודי בתחום האלים", תוך שהנאשם הביע הסכמתו לכך.
30. וכך, בתסקיר השני שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 14.07.2019, ציין שירות המבחן כי הנאשם הגיע בהتمדה לכל הפגשות שנקבעו בעניינו בקבוצה הטיפולית (כ-15), תוך שלהתראות שירות המבחן הנאשם מצוי בהליך הדרגי, ומתייחס באופן רציני ואחראי להשתתפותו בקבוצה.
31. ואולם, בתסקיר השלישי שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 29.12.2019, דיווח שירות המבחן כי הנאשם נעדר מהקבוצה הטיפולית בשל הליכי מעצר חוזרים ונשנים שננקטו נגדו בגין חשד לעבירות שונות. בשיחה פרטנית אליה זומן הנאשם בשירות המבחן, התקשה הנאשם לראות בעיתיות בתנהלו, ושירות המבחן התרשם כי **הנאשם בעל יכולת נומוכה לעורוך התבוננות פנימית ולהפיק תועלת מהליך הקבוצתי**, ועל כן הוחלט להפסיק את השתתפותו בקבוצה הטיפולית. כן התרשם שירות המבחן **מעליה ברמת הסיכון הנש��ת מהנאשם**, ומשכך, לא בא השירותים המליצה טיפולית בעניינו, והמליץ להטיל על הנאשם **ענישה מוחשית ומרתיעה** בדמות מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות.
32. עוד ציון כי על אף שניתנה לנאשם הזדמנויות נוספת לhiratם להליך טיפולי (כעולה מתקירם שירות המבחן מיום 27.02.2020), הנאשם ביטה תחושת ע"יפות מהמשך ההליך הטיפולי, **ושלל נזקקות טיפולית**, תוך שיריות המבחן שב על המלצותיו מתקיריו הקודם.
33. הנה כי כן, ועל אף שהנאשם נרתם בתחילת הדרכן להליך הטיפולי, הרוי שלבסוף הלה לא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו וסרב ליטול חלק בהליכים שיקומיים, כך שאותו מוקד בעיתתי, קוווי אישיותו, ותפיסת עולםו שעמדו ברקע לביצוע העבירה לא אוננו. למרבה הצעיר, יצא כי חרף הנזקקות הטיפולית בעניינו של הנאשם, הדף הנאשם את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן. משכך, ובהיעדר הליך טיפולי או שיקומי, הרוי עודנו מכך החשש שהוא ייחזר לעבור עבירות אחרות מתחום האלים, מה שבתוורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות.
34. כאן ציון, כי העובדה שהנאשם לא נרתם לטיפול, כשלעצמה, לא בהכרח תביא להחמרה בעונשו, אלא שבודאי שהוא לא יהיה זכאי לאוთה הקללה לה זכאים נאים אשר בחרו לשנות את אורחות חייהם, לשתח

פעולה עם שירות המבחן ולהירטם להליך טיפול. עם זאת, בשים לב לסייעו של הנאשם להירטם להליך טיפול, בדגש על כך ששירות המבחן התרשם כי ללא טיפול בתחום האלימות והשליטה בכעסים, הרוי שעודנו קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה מצד (ואף ישנה עלייה ברמת הסיכון הנש��ת הימנו), הרוי שבנסיבות אלה ובහיעדר שיקולי שיקום, מקבלים שיקולי ההרתהעה והגמול משנה תוקף. מайдך גיסא, רצונו הcn של הנאשם בתחילת הדרך להתגיים לטיפול ולשקם את חייו, וכן הירתמוו במשך מספר חדשים לטיפול, יזקפו לזכותו לעניין העונש.

36. יווער, לא נעלם מעניין כי שירות המבחן ציין בתסקיריו האחוריים כי הנאשם נעצר מספר פעמים בזמן ניהול תיק זה, בגין חשד לביצוע עבירותות שונות. בעניין זה אצין, כי הגם שנקבע זה מכבר כי בית המשפט רשאי לעשות שימוש במידע שסופק לו על ידי שירות המבחן, ובמסגרת זו גם אוזות תיקי מעוצר שאוזכו בתסקיר שירות המבחן, הרוי שעלה בית המשפט להיזהר בעשותו שימוש במידע מסווג זה תוך שמית לב למהותו של המידע ולעוצמתו, כאשר ככל שאין בתסקיר מידע מספק אוזות תיקי החקירה יש ליתן לקיומם משקל מיוחד בלבד (ראו והשוו, בע"פ **פלוני נ' מדינת ישראל**, סג(3) 391 (2009)). הנה כי כן, ומשצין שירות המבחן כי הנאשם נעצר במהלך ניהול תיק זה, בגין לאקוניות וככללית ולא פירוט כדיבע, תוך שכיל לא ברור מה עלה בגורל אותם הティקים, נראה כי אין בידי לסתם לעניין זה משקל של ממש בעית גזרת הדין.

37. כללים של דברים, ייאמר כי אכן מלאכת גזירת הדין אינה מלאכה קללה כל עיקר, ונדמה כי הקושי אף גובר מקום בו מדובר בנאים שמצד אחד, ביצע עבירה חמורה; אך מצד שני, לאחר שנים תפוקדו תקין והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי. אכן ברגיל, עונשו של מי שהורשע בעבירה אלימות חמורה כמו זו שבה הורשע הנאשם - דין למאסר ממושך מאחריו סורג ובריח. גם במקורה הנדון, בית המשפט אינו מתעלם מחומרת מעשו של הנאשם ובוואדי לא מהנדקים שנגרכו למתלוון. ועודין, בשים לב לניסיונו האישיות של הנאשם; היותו חף מהרשעות קודמות; גילו הצעיר; והודאותו במיחסו לו; המלצה שירות המבחן; וכל יתר מאפייניו החשובים אשר תוארו בגזר הדין - מצאתי כי ניתן לכת לקרהתו בזו הפעם, ולגוזר את עונשו, ברף הנמור (אם כי לא התחתון) של המתחם שנקבע על ידי. לצד אלה, ונוכח חומרת מעשו של הנאשם, טוב שידע כי בית המשפט לא ינקוט בסבלנות ובסובלנות כלפי אוטם אלו הבוחרים לפטור סכוסכים בכוח הזרע ובכלני נשך, והנדקים שנגרכו למתלוון ימצאו את ביטויים בגזר הדין, וזאת בגיןו של רכיב הפיזי שיווית על הנאשם.

38. למוטר לצין, כי מוגבלותו של הנאשם אם אכן מהנתונים שעיליהם רשאי, ושלא לומר מחייב, הממונה על עבודות השירות לבסס את חווות דעתו (וראו בעניין זה סעיף 51ב(ב1)(2)לחוק העונשין). משכך, כאשר מניעותו של הנאשם לבצע עבודות שירות נובעת מנסיבות התלוויות רק בו וברצונו הטוב, ואין הדבר בנסיבות אליהן הוא נקלע על כורחו, דומני כי יש ממש בהערכת הממונה לפיה הלה אכן מתאים להשמה במערך עבודות השירות מרחחש כי הוא עשוי לגלוות יכולות תפוקוד נמוכות, היעדרויות ואיתוריהם בהגעה לעבודה בהיותו צריך סמיים על בסיס יומיומי (וראו בעניין זה, דבריו של בית המשפט בעפ"ג (מחוזי י-מ) 38327-06-10-**מדרכי אוקני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.01.2011), לפיהם: "...**שהרי אך מובן הוא, כי הנאשם המבקש להמיר מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודה שירות חייב להיות נקי מסמים מכל סוג שהוא**" (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ) (וכן וראו בעניין זה, ע"פ 779/08-**אלי מוסלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.04.2009); בע"פ 43359-10-18-**מוחמד יחיה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.07.2019); ות"פ (מחוזי ח'י) 4766/19-**מדינת ישראל נ' מוחמד בכיר** (פורסם בנבו, 08.12.2019)). משכך, אין מנוס מלhortות כי עונשו של הנאשם ירוצה מאחריו סורג ובריח.

39. **כל המקובל לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **9 חודשים מאסר בפועל**, בגיןו ימי מעצרו.

ב. **מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנוכחי יעבור כל עבירות אלימות מסווג פשע.**

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם עברו כל עבירות אלימות מסווג עונן.

ד. **פייצוי בסך 6,000 ₪ למתלון (ע"ת/1).**

הפיizio יקוזז מסכם ההפקידה שהפקיד הנאשם בקשר בית המשפט במגזר המוצר מושא תיק זה והיתרתה תשלום ב- 20 שיעורים שוים ורצופים, כשהראשון שבhem עד ליום 20.6.2021.

מצ"ב טופס פרטני ניזוק.

כל פייצוי שיגבה בתיק - יזקף תחיליה על חשבון הפייצוי.

ה. הנאשם יצahir על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה אלימות מסווג פשע וזאת במשך שלוש שנים מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - חולצות של הקורבן, דגימות, ביגוד, מפתחות, כובע של הנאשם, סכין, דוקרן, וזאת בכפוף לחלוּף תקופת הערעורה.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, ט"ו אב תש"פ, 05 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירה אלימות מסווג פשע. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה אלימות מסווג פשע במשך שלוש שנים מהיום, ישת עלי סך של 10,000 ₪ בזמן.

החלטה

נרשמה לפנוי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תש"פ, 05/08/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

ב"כ הנאשם:

אבקעש לעכב ביצוע עונש המאסר לצורך שיקילת הגשת ערעור.

באת כח המשימה:

אנו מתנגדים לאור העובדה שלא תמיד הנאשם טרכ להתייצב לדיוונים. נסכים ליעקוב ביצוע לפחות 45 ימים, קרי עד ליום 21.9.2020, עם הפקדה גבוהה ערבות גבירות וכאן צו עיכוב יציאה מן הארץ.

החלטה

באישור המשימה, הריני מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין עד ליום 21.9.2020.

בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתיצב לתחילה רצוי עונשו, ביום 21.9.2020 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות.

על הנאשם למתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336.

יובהר, כי עיכוב הביצוע ניתן בכפוף לתנאים הבאים:

1. הפקדה בזמן בסך 3,000 ₪.
2. הצהרה על התחריבות עצמית לריצוי המאסר במועדו, ע"ס 10,000 ₪.
3. צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תש"פ, 05/08/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

הנאשם:

אני מתחייב להתייצב לריצוי עונשי במועד שנקבע על ידי ביהם"ש.
ידוע לי כי ככל שאפר את התנאי ולא אתייצב לריצוי עונשי, אז ביהם"ש יוכל להשיט עלי סך של 10,000 נט.
אין לי דרכון להפקדה.

החלטה

נרשמה לפני התcheinות הנאשם להתייצב לריצוי עונשו.

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תש"פ, 05/08/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

ב"כ הנאשם:

אני מבקש גם עיכוב ביצוע עונש הפיצוי.
לנאשם אין כסף לשלם. אבקש להשתמש בסכום שהופק במ"ת לצורך עיכוב הביצוע. אם ממילא המצב אפשרות לנו להגיש ערעור ואם ממילא הפיצוי יעמוד לטובות המתלוון ביום 21.9.20 אז מודיע להכבד עליו בתשלום כאשר ממילא הוא בקש לשלם את הפיצוי בעוד 10 חודשים.

באת כח המאשימה:

אין התנגדות לדחית הפיצוי.
מתנגדת. לא תמיד הנאשם מתיעצב לדינום, כמו גם ביום 20.7.20 וביהם"ש אף הורה על הוצאה צו הבאה. לאור זאת ובשים לב שכרגע ניתן ג"ד הכלול רכיב של מסר בפועל, אנו נעתור שביהם"ש יותרת את ההפקדה. אנחנו ביקשנו הפקדות גבוהות.

הנאשם:

אני יכול להביא היום סכום של 1,000 ₪.

החלטה

בהתאם להחלטתי הקודמת, ניתן בזאת עיקוב ביצוע רכיב הפניי בגזר הדין עד ליום 21.9.2020, כמפורט.

משנהו ששם הצהיר בפני כי יש ביכולתו להפקיד סך של 1,000 ₪ בלבד, הריני מורה כי עיקוב הביצוע יהיה בכפוף לתנאים הבאים:

1. הפקדת סך של 1,000 ₪. ניתנת בזאת אורכה להפקדה עד מחר, 6.8.2020 בשעה 10.30.
2. הצהרה על התcheinבות עצמית לריצוי המאסר במועדו, ע"ס 10,000 ₪.
3. צו עיקוב יציאה מן הארץ.

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תש"פ,

05/08/2020 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאיר, שופטת

סגנית נשיא

הוקלט ע"י לירז ביטון.